

Nekoliko misli Carla Acutisa - novog blaženika

- Obraćanje nije ništa drugo doli okretanje pogleda o dolje prema gore. Dovoljan je samo jedan pokret očiju. - Pronaći Boga znači pronaći smisao života. - Život je dar. Dok smo ovdje na zemlji možemo uzdizati naš stupanj ljubavi. Što se uzdignemo na viši stupanj to ćemo više uživati vječno Božje blaženstvo.

- Poslije svete mise, krunica je najmoćnije oružje u borbi protiv Sotone. - Krunica je najkraće stubište po kojem uzlazimo na nebo. - Ono što će nas učini lijepima u Božjim očima je način na koji ga ljubimo i kao istinski ljubimo našu braću. Bez njega ne možemo učiniti ništa.

- Samo onaj koji vrši volju Božju biti će istinski slobodan. Istinski učenik Isusov je onaj koji u svakoj stvari traži kako ga nasljedovati i vršiti volju Božju.

- Biti uvijek sjedinjen s Isusom. To je program mog života. Što koristi čovjeku da pobijedi u tisuću bitaka, a nije sposoban pobijediti samoga sebe?

- Posvećenje nije proces nadodavanja, nego oduzimanja. Što manje mene to više Boga. Sreća je pogled usmjeren prema Bogu. Tuga je pogled usmjeren prema sebi.

- Ako Bog posjeduje naše srce, mi posjedujemo vječnost. - Živoy je zaista lijep samo ako zaista ljubimo Boga iznad svega i blišnjega kao sebe samoga.

- Kritizirati Crkvu znači kritizirati nas same! Crkva je djelateljica blaga za naše spasenje.

- Jedina stvar koje se stvarno trebamo bojati je grijeh. - Ne ja nego Bog. - Svi se rađamo kao originali, ali mnogi umiru kao kopije. - Naš cilj mora biti vječno, a ne vremenito.

Župni oglasi

1. Nedjelja, 15. studenoga – 33. NKG

2. Utorak, 10. studenoga – sv. Leon Veliki - crkveni naučitelj, prvi papa kojem je dodijeljen pridjev „Veliki“. Napisao je glasovitu „Dogmatsku poslanicu Flavijanu“, u kojoj iznosi jasan nauk o hipostatskoj uniji (velika tajna utjelovljenja, po kojoj su u Kristu nedjeljivo i nepomiješano sjedinjene u jednoj osobi dvije naravi: božanska i ljudska).

3. Srijeda, 11. studenoga - sv. **Martin Biskup** - misionar i biskup. „Vojnik na silu, biskup po dužnosti, monah po izboru“. Velika popularnost u srednjovjekovnom kršćanstvu povezala ga je s mnogim običajima i narodnom tradicijom (Martinje, krštenje mošta, pečenje martinjske guske), a i mjesec studeni kod nas je po njemu nazvan “Martinšćak”.

4. Subota, 14. studenoga – sv. Nikola Tavelić- prvi hrvatski svetac, franjevac, misionar i mučenik. Molitva za kršćanske obitelji: Sveti Nikola, u krilu si plemenite kršćanske obitelji primio pravi kršćanski odgoj i upoznao put istine koji vodi u vječni život. Molim te, isprosi našim obiteljima milost, da u njima vlada živa vjera, vršenje Božjih zapovijedi, osobito međusobna ljubav i razumijevanje. Amen.

5. Čitajte katolički tisak.

6. DOPRINOS: – za crkvu:

Župa OŠTARIJE:

IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa CEROVNIK:

IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

vIč. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
 047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com
 8. studenoga 2020. • 32. NKG • God. XI. • br. 43 (530)

20

Evo zaručnika! Izadite mu u susret!

Čitanje svetoga Evandjelja po Mateju U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prisposobu: »Kraljevstvo će nebesko biti kao kad deset djevica uzeše svoje svjetiljke i izidoše u susret zaručniku. Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja. Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspaše. O ponoći nastava vika: 'Evo zaručnika! Izidite mu u susret!' Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!' Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!' Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, udoše s njim na svadbu i zatvore se vrata. Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!' A on im odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznajem vas!' Bdižite dakle jer ne znate dana ni časa!« *Riječ Gospodnja. (Mt 25, 1-13)*

Imajte u sebi uvijek ulja

Samo mudri u Gospodinu će zadobiti kraljevstvo vječno. Previše je danas mudrih i mudrosti što se tiče osobnog života – a što se tiče duhovnog tu je stvarnost složena. Naime, ima ih koji mudro rade i stvaraju sebi kraljevstvo u nebu, a ima i onih koji se služe mudročću, gdje upotrebljavaju lukavstvo, kako bi izbjegli osobni angažman gdje osvajaju neba – misleći kako će si to priskrbiti kada bude trebalo. To je promašena mudrost, ona nosi u propast. S Bogom nema šale, smicalica i poigravanja. Svako od nas mora uzeti svjetiljke sa sobom poput onih djevica, ali na vrijeme treba uzeti i ulje. Ulje je zapravo svagdanja naša borba u služenju Bogu i čovjeku. Treba biti na oprezu da ne bi ostali bez ulja. Zato čovjek nek upotrebi sve da bi bio kad Gospodin pokuca, da kad pozove, ima dovoljno ulja tj. dobrih djela. Mudrost Božja od nas traži čiste račune, traži da imamo goriva. Pozvani smo na život s Bogom – a to je mukotrpan put. Često moramo hoditi i po tami i kroz tamu. Zato svjetiljka ima u takvim situacijama svoju moć. Neka bude spremna za uporabu. Po krštenju smo postali svječonoše, ali događa se da to svjetlo neki ne donesu – ugasi im se negdje na putu života. Zato budimo spremni jer pitanje je hoćemo li u zadnji čas moći nabaviti ulje. Znamo dobro da sotona ne spava. I nama su upućene ove riječi: “Evo zaručnika, izidite mu u susret.” Čuvajmo se da ne klonemo duhom, da nas ne smetu mudraci ovog svijeta. Nemojmo se ničega bojati. Mi smo Crkva, a Crkva je djelo Božje. Klanjaj se, hvali i slavi dubinu i mudrost Božjih odluka glede tvoga spasenja. Nijedan vjernik neće propasti osim ako to on želi. Zato, bdiймо, nemojmo biti u neznanju, budimo puni nade pa će nas Bog privesti po uskrsnuću k sebi. Živi riječ Božju – postani riječ Božja. Amen!
(Vlč. Pejo Ivkić)

Poruka pape Franje za 4. svj. dan siromaha

“Pruži svoju ruku siromahu” (usp. *Sir* 7, 32). Drevna je mudrost postavila ove riječi kao sveto pravilo kojeg se valja držati u životu. Danas te riječi nisu izgubile ništa na svojoj važnosti i značenju, pomažući nam usmjeriti pogled na ono što je bitno i savladati barijere ravnodušnosti. Siromaštvo poprima uvijek različita lica koja zahtijevaju da se posveti pažnju svakoj pojedinoj situaciji. U svakoj od njih imamo priliku susresti se Gospodina Isusa koji je objavio da je prisutan u najmanjoj svojoj braći i sestrama (usp. *M* 25, 40).

1. Uzmimo u ruke Knjigu *Sirahovu* iz Staroga zavjeta. U njoj nalazimo riječi učitelja mudrosti koji je živio dvjestotinjak godina prije Krista. On je tražio mudrost koja muškarce i žene čini

boljima i sposobnijima dublje sagledati životne događaje. Učinio je to u vrijeme teške kušnje za Izraelski narod, vrijeme patnje, tuge i bijede zbog dominacije stranih sila. Kao čovjek velike vjere, ukorijenjen u tradiciji svojih pređa, prva mu je misao bila obratiti se Bogu i zamoliti ga za dar mudrosti. Gospodin mu nije uskratio svoju pomoć. Od prvih stranica knjige *Sirah* iznosi svoje savjete koji se tiču mnogih konkretnih životnih situacija, od kojih je jedna siromaštvo. On inzistira na tome da i usred nevolja moramo i dalje stavljati svoje pouzdanje u Boga: »Ne nagli kad napast dođe. Prioni uz Boga i ne odmeći se, da bi bio slavljen na svoj posljednji dan. Primi sve što te stigne i budi strpljiv u nestalnosti svoje bijede. Jer kao što se u vatri kuša zlato, tako i odabranici u peći poniženja. Vjeruj u Gospoda, i on će ti pomoći, kroči pravom stazom i uzdaj se u njega. Vi što se bojite Gospoda, očekujte njegovu milost i ne skrećite s pravoga puta, da ne propadnete« (2, 2-7). 2. Stranicu po stranicu otkrivamo dragocjenu zbirku savjeta o tome kako postupati u svjetlu prsnog odnosa s Bogom, tvorcem i ljubiteljem stvorenoga svijeta, pravednim i brižnim prema svojoj djeci. Međutim, to stalno upućivanje na Boga ne odvraća pogled od konkretnog čovjeka. Naprotiv, to dvoje je usko povezano.

2. Jasno to pokazuje ulomak iz kojeg je preuzet naslov ove Poruke (usp. 7, 29-36). Molitva Bogu i solidarnost sa siromašnima i onima koji pate neraskidivo su povezani. Da bismo Gospodinu iskazali štovanje koje mu je milo moramo prepoznati kako svaka osoba, pa i najsiromašnija i najprezrenija, nosi u sebi utisnut Božji lik. Iz te svijesti proizlazi dar Božjeg blagoslova koji se stječe velikodušnošću iskazanom siromašnima. Stoga, vrijeme posvećeno molitvi nikada ne može postati izgovorom za zanemarivanje bližnjega u potrebi. Sasvim suprotno: Gospodinov se blagoslov spušta na nas, a molitva postiže svoj cilj ako su praćeni služenjem siromašnima. (*Nastaviti će se*)

Mons. Mate Uzinić - koadjutor Riječke nadbiskupije

Papa Franjo imenovao je nadbiskupom koadjutorom Riječke nadbiskupije mons. Matu Uzinića, dosadašnjeg dubrovačkog biskupa, priopćila je u srijedu 4. studenoga Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj.

Nadbiskup Uzinić rođen je 17. rujna 1967. godine u Dubravi, u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, gdje je završio osnovnu školu. Formacijski put ga dalje vodi u Split, u gimnaziju i Nadbiskupsko sjemenište. Nakon obavezne vojne službe u trajanju od godinu dana (1986./1987.) na poluotoku Prevlaka, upisuje Teološki fakultet u Splitu na kojem završava studij filozofije i teologije 1993. godine. Zaređen je za svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije 27. lipnja 1993. godine.

Nakon ređenja obnašao je pastoralnu službu župnog vikara u župi Omiš i župnika u župi Otrić-Struge. Godine 1996. odlazi na studij u Rimu na Papinsko Lateransko sveučilište, postigavši 2000. godine licencijat iz crkvenog i civilnog prava. Po povratku u Split od 2000. do 2002. obnaša službu sudskog vikara i suca na Crkvenom interdijecezanskom sudu I. stupnja u Splitu i ujedno pastoralnog suradnika u župi Strožanac-Podstrana. Od 2001. rektor je Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu. Od 2002. godine član je Prezbiterskog vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije, a od 2004. Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za sjemeništa i duhovna zvanja.

Dubrovačkim biskupom imenovao ga je papa Benedikt XVI. na blagdan sv. Franje Saleškog 24. siječnja 2011. godine, a za biskupa je zaređen na svetkovinu sv. Josipa 19. ožujka 2011. godine u katedrali Gospe Velike u Dubrovniku.

U Hrvatskoj biskupskoj konferenciji obnašao je službe predsjednika Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života (20.10. 2011. – 13.10. 2016.), člana Biskupske komisije HBK za odnose s državom (23.1.2012. – 12.11. 2015.), predsjednika Pravne komisije HBK (31.3.2011. – 15.11.2012.), člana Pravne komisije HBK (15.11. 2012. – 13.10. 2016.), predsjednika Biskupske komisije za Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima (2019./2020.), člana mješovite komisije HBK i HKVRP – od 15.11.2012., od 10.11.2015. godine predsjednik je Vijeća HBK za život i obitelj, a od 9.9.2020. godine predsjednik je Povjerenstva HBK za zaštitu maloljetnika i ranjivih osoba.

Nakon ređenja obnašao je pastoralnu službu župnog vikara u župi Omiš i župnika u župi Otrić-Struge. Godine 1996. odlazi na studij u Rimu na Papinsko Lateransko sveučilište, postigavši 2000. godine licencijat iz crkvenog i civilnog prava. Po povratku u Split od 2000. do 2002. obnaša službu